

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Diaboli atrâ formâ apparentes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

seu Quirinum, seu Consiuium, seu Iunoniam, seu Curiatium dicere posse:

Nomina ridebis, modò namq̄ Patulcius idem,

Et modò pacifico Clusius ore vocor:
sed multò magis talem nominum & formarum varietatem Auernalibus polyphis conuenire.

§. II.

Diaboli atra forma apparentes.

Pet. Binsfeld. in tract. de Confess. malefi. cor. præ-lud. 12. Vide Cæl. Rhodig. l. 16. Lect. antiq. c. 5. Matth. 4.

In primis, igitur quia ipse Spiritus, tanquam abortiuus, è cælo cecidit, atque ex Genio pulcherrimo, in deformem admodum draconem est mutatus; de iusto peccator, de capace beatitudinis damnatus, ex angelo diabolus; idcirco vt vel hinc homines vitia abominentur, cogitur plerumque talis apparere, qualis est, hoc est, monstruosus; tametsi subinde etiam se in Angelum lucis sinatur transfigurare. Hinc varios horribilesq̄ prodigiosarum belluarum vultus induit, vt olim Iobum tentaret; vt alios vel in vrbe, vel in solitudine commorantes diuexaret. Et quamquam nescitur, quo schemate Christum sit allocutus, facile tamen cogitatur fuisse tale, ex quo bestia illa nosceretur. Quin etiã quando

quando formam humanam mentiuntur, maligni Spiritus, plerumque alijs sunt proceriores, vel exiliores, vel etiam nani, gibbosi, naso longo, & digno Dunstani forcipe, pedibus caprinis, dentibus aprinis; capite cornuto, vngula fissa, Æthiopico vultu. Ita notus ille Chrysostrus, ad extremum veniens, eadem hora, qua iam de corpore erat exiturus, apertis oculis vidit, teterrimos viros, & nigerimos Spiritus coram se assistere, & vehementer imminere, ut ad inferni claustrum raperent. Ille superbix, ille auaritix, ille luxuriix finis erat, quem luculentè describit D. Gregorius, inducijs carentem. Ita quinquennis ille blasphemulus malignos ad se venisse Spiritus tremantibus oculis puer aspiciens, coepit clamare: obsta pater, obsta. Qui clamans declinavit faciem, ut se ab eis, in sinu patris absconderet. Quem cum ille tremantem requireret, quid videret? Puer adiunxit, dicens: Mauri homines venerunt, qui me tollere volunt. Iustissimè. quamuis enim tu filius fueris albæ gallinæ, oratio tamen tua & virulenta lingua Genios non meruit candidiores. Atra quoque Æthiopis imagine visus est alastor Brunoni Episcopo Herbipolensi, sedens in saxo Danu-

S. Greg.
lib. 4. diali
cap. 38.

S. Greg.
lib. 4. diali
c. 18.

Auentio
lib. 5. An-
nal. Boio-
rum,

bij, non procul à Greinone, ibi, vbi vorticosum barathrum aquam contorquet, nauesque hiatu maximo haurit atque absorbet, nisi remis pro viribus incumbatur. Quod contigit, cum Episcopus Cæsarem comitaretur, secundo Danubio in Austriâ descendentem. Fugauit hoc monstrum, & insidias eius, signo crucis sacer Antistes, quod utique Cæsari malum struebat inter vortices, quibus intorta nauis obliqua ageretur, & pessum iret. Sed vicit Æthiopem candor Episcopi ostendens quàm vile sit pios habere in comitatu. Anno Christi 1578. celebris illa saga Ioanna Haruileria confessa est magistratui, se diabolo (qui specie hominis atrî apparebat staturam humanam excedentis, atrisq; vestibus induti) inde à duodecimo sue ætatis anno fuisse oblatam a matre. Cur atro diabolo? vt vel inde cognosceret puella, se malo domino tradi, & idcirco resiliret. Nota est memorabilis illa Athenodori Philosophi historia, cui vigilantî consimile visum obuenit infestî idoli obambulantis humana macilentæ specie, procera, squalida, catenis vincta, quod in ædibus propter allatas à maligno spiritu molestias, jam diu desertis, indicauit

Ioan. Bodin. Præf. in Demonomâ.

Plin. l. 7. epist. 27.

uit locum, vbi inuenta sunt ossa inserta
catenis & implicita, quæ corpus æuo ter-
raque putrefactum nuda & exesa relinque-
rat vinculis. Sed de hac vmbra dubitari
potest, animane fuerit, an Genius malus.

Valerium Maximum audiamus. *Apud*

Valerius
Max. l. 1.

Attium, inquit, M. Antony fractis opibus,

c. 7. n. 7.

*Cassius Parmensis, qui partes eius secutus fue-
rat, Athenas confugit: vbi concubia nocte,*

cum sollicitudinibus & curis mente sopita in le-

cto iaceret, existimauit ad se venire hominem

ingentis magnitudinis, coloris nigri, squalidum

barba, & capillo demisso: interrogatumq;

quisnam esset, respondisse κακοδαίμονα. Perter-

ritus deinde tam tetro visu, & nomine horren-

do, seruos inclamauit, sciscitatusq; est, si quide

talis habitus, aut intrantem cubiculum, aut

exeuntem vidissent? Quibus affirmantibus,

neminem illuc accessisse, iterum quieti, & so-

mno se dedit: atq; eadem animo eius obuersata

est species. Itaq; fugato somno, lumen intro-

ferri insit, puerosq; a se discedere vetuit. In-

ter hanc noctem & supplicium capitis, quo eum

Cæsar affecit, paululum admodum temporis

intercessit. Aduertit Thyraus terricula-

menta eiusmodi nocturna mortes homi-

num portendere. Hæc nigra orci monstra

plera-

Pet. Thy-
raus de
locis in-
festis. p. 1.
c. 6.

pleraque sceleratis missa, terrorem iniecerunt, ut exitium suum vel cauerent, vel ad aliorum exemplum in hac vita inciperent; quod sanè Alastores isti subinde, ingratijs suis ac vel inuiti, facere coguntur.

§. III.

Diabolus Mauri specie Dei seruos ab oratione impediens.

Io. Diac.
in vita S.
Gregorij
l. 4, c. 89.

Sed ad Christianos redeamus Tartareis monstris, patientiæ causa, vexatos. Refert Ioannes Diaconus, Spiritum quendam habitationem suam habuisse, post absidem oratorij, vbi S. Gregorius Deo laudes consueuerat celebrare; eundemque intempestiuo sæpius incurso S. virum orationi intentum tumultuosissimè perturbasse: equos ex stabulo eduxisse: duos ex ipsis præcipientes egisse: viros religiosos eiusdem cum B. Gregorio professionis; nunc in forma cati vnguibus tentasse lacerare, nunc sub specie Æthiopis lanceâ petiuisse. Adeò infestus est Deo per preces supplicantibus, ut varias artes excogitet, quibus orationes sacras interrumpat. Præsertim autem ijs, qui à turba secedunt, ut secum habitare & cum conscientia sua, aut cum Deo soli agere possint, Christum in solitudi-